

РЕШЕНИЕ

№ 59

гр. Перник, 06.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МЕТОДИ КР. ВЕЛИЧКОВ

Членове: ЛОРА Р. СТЕФАНОВА
ИГНАТ АС. ТИМОФЕЕВ

при участието на секретаря ИВА Н. ЦВЕТКОВА
като разгледа докладваното от МЕТОДИ КР. ВЕЛИЧКОВ Въззивно
гражданско дело № 20231700500818 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното :

С решение № 1119 от 09. 11. 2023г., постановено по гр. д. № 2409 / 2023г. по описа на Пернишкия районен съд :

Е осъден, на основание чл. 2б, ал. 1 ЗОДОВ, Софийски районен съд, с ЕИК 831462482, да заплати на Д. В. Д., с ЕГН *****, сумата в размер на 2500,00 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от нарушение на правото на разглеждане и решаване на гр. д. № 24123/2019 г. по описа на СРС, 155 състав в разумен срок съгласно чл. 6, § 1 ЕКЗПЧОС за периода от 08.01.2021 г. до 27.02.2023 г., ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на иска - 27.02.2023 г. до окончателното изплащане на задължението, по банкова сметка с IBAN ***, разкрита в „Централна кооперативна банка“ АД, като искът за разликата над 2500,00 лева до пълния предявен размер от 5000,00 лева е отхвърлен като неоснователен.

Е осъден, на основание чл. 2б, ал. 1 ЗОДОВ, Софийски районен съд, с

ЕИК 831462482, да заплати на М. Н. Д., с ЕГН *****, сумата в размер на 2500,00 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от нарушение на правото на разглеждане и решаване на гр. д. № 24123/2019 г. по описа на СРС, 155 състав в разумен срок съгласно чл. 6, § 1 ЕКЗПЧОС за периода от 08.01.2021 г. до 27.02.2023 г., ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на иска - 27.02.2023 г. до окончателното изплащане на задължението, по банкова сметка с IBAN ***, разкрита в „Юробанк България“ АД, като искът за разликата над 2500,00 лева до пълния предявен размер от 5000,00 лева, е отхвърлен като неоснователен.

Е осъден, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, Софийски районен съд, с ЕИК 831462482, да заплати на Д. В. Д., ЕГН *****, както и на М. Н. Д., с ЕГН *****, по 355лв. на всеки от тях – разноски в производството пред Пернишкия окръжен съд.

Недоволен от решението, в частта му, с която са уважени частично исковите претенции и е осъден да заплати разноски, е останал ответникът Софийски съд, който чрез специалист „Правно обслужване“ Л.Н. го е обжалвал в тези му части. Моли решението в обжалваните му части да бъде отменено като неправилно и необосновано, като предявените искове в тези им части да бъдат отхвърлени като неоснователни. Еwentуално моли да бъде намален техния размер. Моли да му бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение. Поддържа въззивната си жалба и в съдебно заседание, чрез писмено становище, депозирано по делото от Софийски съд, чрез специалист „Правно обслужване“ Л.Н., която моли да бъде присъдено и юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на насрещните страни, в случай, че то надвишава минимума по Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Насрещните страни Д. В. Д. и М. Н. Д., в срок са подали писмен отговор, с който по същество оспорват въззивната жалба като неоснователна. В съдебно заседание, също оспорват въззивната жалба като неоснователна, чрез адвокат С. Й., като молят решението в обжалваната му част да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно и да им бъдат присъдени направените по делото разноски.

След като взе предвид направените с жалбата възражения и по реда на чл. 269 от ГПК, Пернишкият окръжен съд, приема за установено следното :

Въззивната жалба се явява редовна и процесуално допустима – подадена е от активно легитимирана страна, имаща правен интерес от обжалването, в преклузивния срок за обжалване, срещу съдебен акт, който подлежи на обжалване. и подлежи на разглеждане по същество.

Извършвайки служебно проверка за валидността на обжалваното решение, по реда на чл. 269 ГПК, Пернишкият окръжен съд намира, че обжалваното решение се явява валидно – същото е постановено от съдия от Пернишкия районен съд, в рамките на неговите правомощия и в предвидената от закона форма.

Съгласно разпоредбата на чл. 269, предл. 2-ро от ГПК въззивният съд се произнася служебно за допустимостта на решението в обжалваната му част. Т.е. Пернишкият окръжен съд следва да прецени дали решението в частта му, с която са присъдени обезщетения в размер по 2500лв. на всеки от ищите и ответникът е осъден да им заплати разноски, е допустимо. В тази насока Пернишкият окръжен съд намира следното :

Предявените от ищите искове са с правно основание чл. 26 от ЗОДОВ. С тях се претендират обезщетения от забавено правосъдие по гр. д. № 24123 / 2019г. по описа на Софийския районен съд – от приключване на устните състезания, в с.з. на 08. 12. 2020 и обявяване на страните, че съдът ще се произнесе с решение, каквото не е било постановено за срок от 1г. и 8 месеца /, включително и към момента на предявяване на исковата им молба. Следователно касае се за неприключено производство, поради което не следва да се обсъжда хипотезата на чл.8, ал.2 от ЗОДОВ, която касае само приключени производства.

Исковите са процесуално допустими, предявени са от активно легитимирани ищци срещу пасивно легитимиран ответник. Производството се развива между процесуално правоспособни и дееспособни страни. Налице са процесуалните предпоставки за предявяване на исковите претенции и не са налице отрицателни предпоставки, които до водят до тяхното погасяване. Пернишкият районен съд се е произнесъл именно по предявените искове. Следователно решението в обжалваните му части е процесуално допустимо.

Съгласно разпоредбата на чл. 269 от ГПК, по въпросите за незаконосъобразност на обжалваното решение, въззивният съд е ограничен от изложеното в жалбата. Изхождайки от изложеното в жалбата, становището на насрещните страни в процеса и събраните по делото доказателства, Пернишкият окръжен съд, чието решение следва да има решаваща функция по отношение на правния спор, а не само проверяваща така, намира следното :

Ищци по гр. д. № 24123 / 2019г. по описа на Софийския районен съд са собственици на самостоятелни недвижими обекти, находящи се в сграда на адрес: ***, а ответниците са Д. В. Д. и М. Н. Д. – също собственици на недвижим обект /апартамент № *** /мезонет/, в същата сграда. Предмет на делото е негативен иск по чл. 109 от Закона за собствеността – ответниците да премахнат две стени, с които преграждат общи части в подпокривното пространство, а друга част от общите части е приобщена като баня в жилището на ответниците, както и да възстановят двете стени на местата им, по одобрения проект. Последното съдебно заседание по делото е било на 08. 12. 2020г., като в него съдът е приключил устните заседания и е обявил на страните, че ще се произнесе с решение в законния срок. Законният срок за произнасяне с решение, съгласно чл. 235, ал. 5 от ГПК, е най - късно едномесечен от заседанието на 20. 12. 2020г. , т.е. до 20. 01. 2021г.

Към датата на предявяване на процесната искова молба по чл. 26 от ЗОДОВ, на 27. 02. 2023г., са били изминали 2 години, 1 месец и 7 дни от изтичането на този законов срок, но решение не е било постановено.

Такова решение № 20101766 е било постановено на 30. 08. 2023г., което е с 2 години, 7 месеца и 10 дни по – късно от законоустановения срок. Постановеното решение следва да бъде взето предвид на основание чл. 235, ал.3 от ГПК, тъй е от значение за спорното право, предмет на настоящето дело.

С определение № 2356 / 20. 07. 2023г., Пернишкият районен съд е обявил за общоизвестен фактът, че Софийския районен съд сред най – натоварените съдилища в Република България.

Обстоятелството, че Софийския районен съд сред най – натоварените съдилища в Република България може да доведе до неоснователност на предявените иски по чл.26 от ЗОДОВ, само ако забавянето на решението е

било за многократно по - къс срок от процесния, който е за 2 години, 7 месеца и 10 дни. Този период надхвърля значително и законоустановения срок от един месец и разумния срок за решаване на делото по смисъла на чл. 6, §1 от КЗПЧОС.

По отношение конкретните неимуществени вреди на двата ищци, претърпени от това забавяне.

По делото са дали свидетелски показания в тази насока С.С.С. и С.С.Г. в с.з. на 25. 10. 2023г., т.е. след постановяване на решението от страна на СРС и са запознати с това обстоятелство. Следователно техните свидетелски показания обхващат целия исков период, предмет на настоящето дело. Пернишкият районен съд правилно, законосъобразно и изрично е отбелязал в мотивите си, че изключва от процесния обхват, времето, през което между страните е имало устни спорове, сигнали до различни инстанции и извършвани проверки от тях, и негативните емоции на ответниците свързани с този период. Развитите доводи във въззивната жалба, които са в противната насока, са неоснователни.

От свидетелските показания на С.С.С. и С.С.Г., се установява, че за периода от 20. 01. 2021г. до 30. 08. 2023г., ищците многократно са ходили в Софийския районен съд да проверяват има ли решение, както и са се обаждали по телефона дали има решение, както и са ходили при адвокати в тази връзка. Същите са се променили и са станали са тревожни, притеснени и са изпитвали негативни емоции, като при всички разговори със свидетелите темата е била за апартамента, предмет на делото на Софийския районен съд и неговото бъдещо решение. Ищцата е получила главоболие и безсъние за по две – три нощи, а ищецът от лъчезарен човек, се е състарил.

Интензитетът на търпяните неимуществени вреди е бил ежедневен, тъй като и ищците и ответниците живеят в една сграда и ежедневно се виждат, което също е изрично отбелязано в решението на Пернишкия районен съд. Освен това чаканото решение от Софийския районен съд, засяга части от тяхното семейно жилище, в което те живеят /видно от адресите им за призоваване/, а не никакви техни интереси, които стоят на по – заден план. Следователно доводите във въззивната жалба, за недоказаност на интензитета на търпените неимуществени вреди, са неоснователни.

По отношение доводите във въззивната жалба, че Пернишкият районен

съд е присъдил суми в завишен размер, въззивният съд също намира, че те се явяват неоснователни.

С оглед продължителността на периода 20. 01. 2021г. до 30. 08. 2023г., конкретно претърпените неимуществени вреди, и ежедневния им интензитет, Пернишкият окръжен съд намира, че сумите от по 2500лв. реално биха обезщетили ищците за претърпените от тях неимуществени вреди и тези суми не са завишени.

Следователно въззивната жалба се явява неоснователна. Решението в обжалваната му част следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Тъй като настоящето производство е гражданско, а цената на всеки от двата предявени иска е в размер на 5000лв. /след конкретизация на исковата молба в производството пред ПРС/, то съгласно разпоредбата на чл. 280, ал.3, т.1, предложение първо от ГПК, решението не подлежи на обжалване.

Водим от гореизложеното и в същия смисъл, съдът

РЕШИ:

Потвърждава решение № № 1119 от 09. 11. 2023г., постановено по гр. д. № 2409 / 2023г. по описа на Пернишкия районен съд, в обжалваните му части, с които, е осъден, на основание чл. 2б, ал. 1 ЗОДОВ, Софийски районен съд, с ЕИК 831462482, да заплати на Д. В. Д., с ЕГН *****, и на М. Н. Д., с ЕГН *****, суми в размер на по 2500лв., представляващи обезщетения за претърпени неимуществени вреди от нарушение на правото на разглеждане и решаване на гр. д. № 24123/2019 г. по описа на СРС, 155 състав в разумен срок съгласно чл. 6, § 1 ЕКЗПЧОС за периода от 08.01.2021 г. до 27.02.2023 г., ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на иска - 27.02.2023 г. до окончателното изплащане на задължението, по банкова сметка с IBAN ***, разкрита в „Централна кооперативна банка“ АД, както и да заплати по 355лв. на всеки от тях – разноси в производството пред Пернишкия окръжен съд.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____